Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Drumurile vacanței

PE SOMEȘ ÎN SUS

E vară, vară ! La Baia Mare, pe străzi, prin parcuri, e liniște. Ici, colo cîte un grup de prichindei se joacă sub ochii grijulii ai mamelor. Dar unde sînt pionierii, unde sînt școlarii ?

— Unii poate urcă culmile împădurite ce străjuiesc taberele centrale de la Bucșoaia, Bilbor și Homorod. Alții poate ascultă vrăjiți cîntecul neliniștit al mării, pe plajă, la Năvodari, ne spune tovarășa Maria Gherghel, secretar al Comitetului regional U.T.C. Maramureș. De poposiți cumva la cetatea de scaun a lui Ștefan cel Mare, sau la Bicaz, ori în Iași, la Teiul lui Eminescu, ori la cetatea de foc a Hunedoarei, sau pe Dunăre, acolo unde pricepuți constructori ridică hidrocentrala de la Porțile de Fier, îi veți întîlni desigur și pe cei 3 600 de copii ai Maramureșului, care străbat țara, dornici să-i cunoască frumusețile și bogățiile. În excursiile prin regiune sînt peste 4 000 de pionieri și școlari care vor vizita centre industriale, locurile legate de trecutul istoric al poporului nostru. Din cei mai mici școlari, 146 000 de fetițe și băieți vor porni în drumeții, să-și cunoască împrejurimile satelor, comunelor, orașelor natale.

Vedeți dar, și copiii din regiunea noastră au pornit pe drumurile vacanței...

Să mergem după ei !

Afară e cald. N-ar fi rău să urcăm sus, la 845 de m altitudine, la tabăra Izvoare. Puterea soarelui se domolește. Răcoarea pădurii e atotstăpînitoare. Abia intrăm în tabără că ne și captivează o veste grozavă :

Țuțu și marea aventură

Țuțu e un băiețel blond, căruia îi este atît de dragă pădurea, cu molizii uriași, că n-ar pleca din ea nici pentru masă, nici pentru somn...

Lidia NOVAC

(Continuare în pag. 3-a)

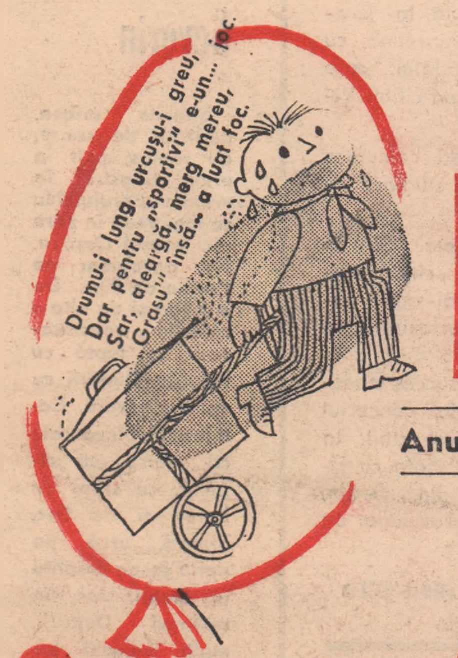

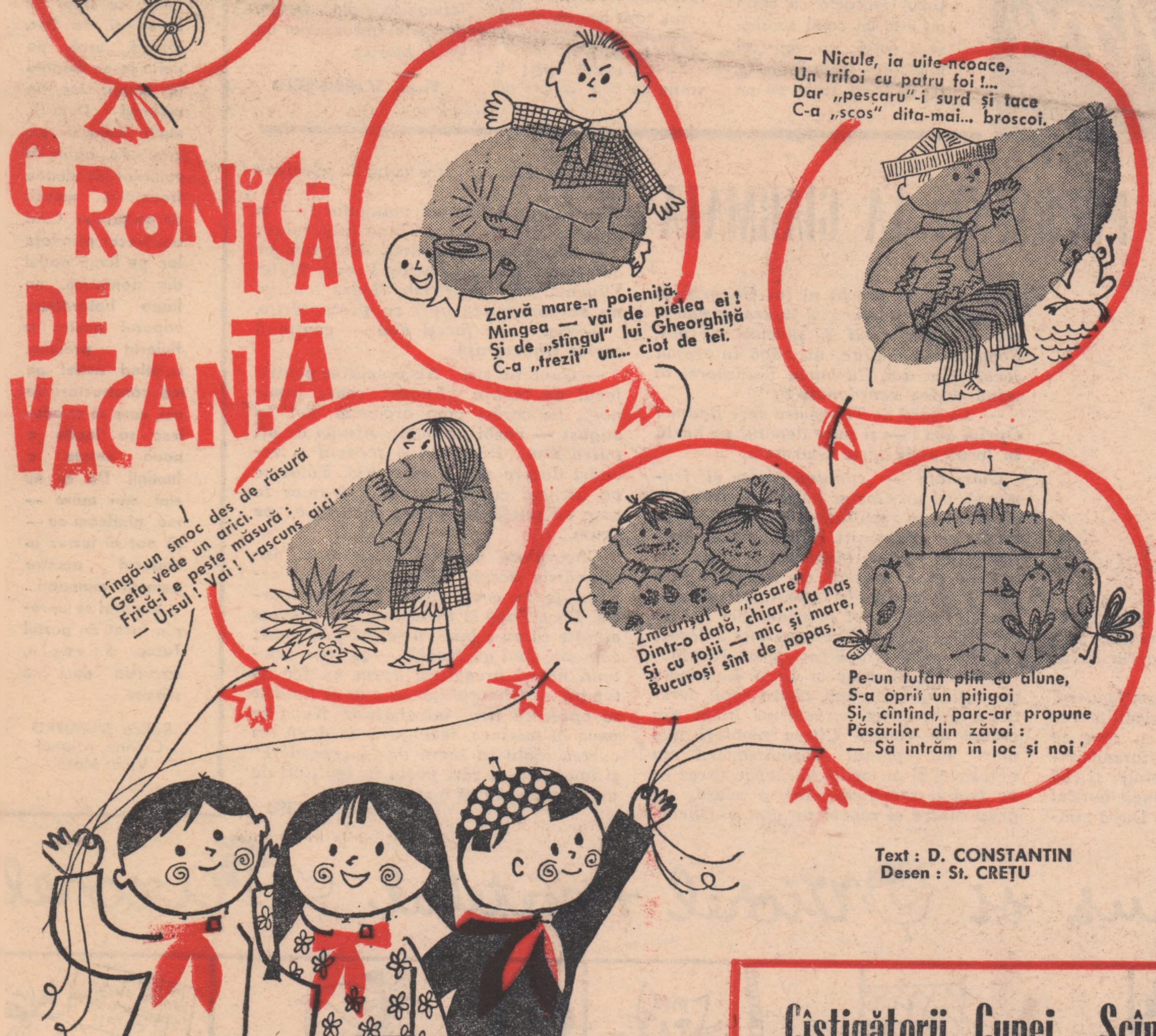
Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVII nr. 29 (1073) * miercuri 20 Iulie 1966 * 8 pag. 30 bani

Text : D. CONSTANTIN
Desen : St. CREȚU

Cîștigătorii Cupei „Scînteii pionierului"

La fotbal : — Echipa Școlii generale nr. 27 din Galați.

La tenis de masă : — Pe primul loc echipa centrului „Dinamo" Craiova.

Simplu băieți : Arjoca Dumitru — centrul „Dinamo" Craiova.

Simplu fete : Tomescu Marilena — centrul „Dinamo" Craiova.

Dublu băieți : Macovei Cornel și Apostu Dan — C.S.M.S. Iași.

Dublu fete : Bugarski Ecaterina și Sabău Eleonora — centrul Timișoara.

Citiți amănunte în pag. 7-a.

DIN VIAŢA PIONIEREASCĂ

VÎRSTELE ARTEI

Il cheamă Sorin Doroga şi are 14 ani. Studiază vioara la Şcoala de muzică din Deva. Nu-i de mirare deci c-am ajuns foarte repede la :

— Mozart îţi place ?

— Da, pentru că e vesel, foarte ornamentat şi la fiecare concert pe care-l ascult, învăţ cîte ceva ! Imi închipui ce important este pentru un interpret să înţeleagă ce vrea să spună, să poată comunica cu el : atunci poate să-l redea în toată frumuseţea lui !

— Te-ai gîndit, tu ce vei face cînd vei fi mare ? — l-am întrebat aşa cum se întreabă copiii.

— Niciodată nu mi-am imaginat altceva în afara viorii... Vioara mă pasionează...

— Şi cam cîte ore pe zi studiezi ?

— Cam trei.. Şi ori de cîte ori sînt liber...

Aflasem de la tovarăşa Lupu Georgeta că Sorin nu este un copil consecvent, puţin.. ca toţi cei talentaţi — spune dînsa... Şi fără să vreau mi-am amintit cuvintele lui Sorin: „vioara mă pasionează, nu-mi pot imagina viaţa mea în afara viorii..."

— Care este interpretul tău preferat ?

— Ion Voicu ! Pentru tehnică, pentru ton, pentru „Balada" lui Ciprian Porumbescu... Aici am întrerupt discuţia noastră.

★

L-am rugat pe artistul poporului Ion Voicu să ne spună pentru Sorin şi pentru mulţi alţi copii cîteva lucruri.

— Cînd aţi debutat ?

— In 1941. Aveam 15 ani. Şi-am cîntat concertul nr. 1 de Paganini. La pupitru era Theodor Rogalski.

— Care a fost primul mare succes ?

— Nu ştiu dacă *mare*, dar primul concert a fost şi primul meu succes.

— E de ajuns numai talentul ?

— Nu contează talentul ! Fără muncă, talent nu există ! Nu se poate face muzică, artă, în general, fără muncă.

— Cîte ore consacraţi pe zi, studiului ?

— Nu există ore ! E vorba de cîtă putere de muncă ai. Eu studiez 10 ore pe zi ! Cu cît munceşti mai mult, cu atît e mai bine. Şi în general nu pentru că zice mămica sau tăticu, trebuie să studiezi, ci pentru că „a studia" este cheiţa cu care se deschide poarta succesului.

— Care a fost concertul, în străinătate, care v-a dat emoţii ?

— Acum trei ani la Viena, Dirijor George Georgescu. Şi în ţară, în toamna trecută, la Craiova, cînd împreună cu fiul meu Mădălin, care are 13 ani, am cîntat Vivaldi.

— Ce puteţi comunica copiilor care studiază vioara ?

— Seriozitate. Să se concentreze cînd studiază. Cît mai multă atenţie şi seriozitate în studiu.

I-am urat succes maestrului Voicu la concertul din 12 august cînd, la Salzburg, va cînta cu Filarmonica din Berlin, Concertul în sol major de W. A. Mozart.

Elena SCHIBINSCHI

De la Cazane la Turnu Severin

Stîncile uriaşe, pudrate de soare, au rămas mult în urma noastră, în urma vaporului. Nu se mai vede în zare nici oraşul Orşova. Ne apropiem de Porţile de Fier. De o parte şi de alta a malului constructorii se luptă cu valurile Dunării, cu stîncile severe. Camioanele încărcate cu piatră cu ciment, cu stîlpi de beton şi de fier, gîfîind, urcă pe noua şosea cioplită în munţi. Jos, în mijlocul Dunării, mulţi oameni lucrau. Pe oglinzile valurilor se simţea freamătul muncii de pe şantier. Cînd am trecut prin faţa lor, pe lîngă podul din pontoane, pe lîngă batardouri, vaporul nostru a fluierat prelung, salutînd astfel pe toţi constructorii de aci, care se străduiesc să înalţe o nouă cetate a luminii. De ce nu sînt mai mare — mă gîndeam eu — să pot să lucrez în mijlocul acestor oameni minunaţi...

Vaporul se apropia încet de portul Turnu Severin, excursia deci se sfîrşise.

Balica DUMITRU
Crivina, raionul Vînju Mare

POPOSEŞTE LA GIARMATA

Inginerul Aurelian Preda îşi concentră privirea şi rocunoscu imediat frumosul oraş de pe Bega, cu parcurile lui vestite în toată ţara.

— Ei, Gheorghiţă, ne „jucăm" puţin ? — şi fără să mai aştepte obişnuita replică „s-a făcut maestre", cu care se familiarizase de cînd tot călătoreau împreună, înclină nava spre stînga şi luă înălţime vertical în aşa fel încît bordul navei parcă împungea cerul. După zîmbetul pînă la urechi al lui Gheorghiţă se putea uşor deduce că figura de maestru a inginerului îi plăcuse nespus. Fogg serios şi grav, nu băgă în seamă jocul celor doi. Cu harta Timişoarei în mînă dădea coordonate :

— La nord de Timişoara spre Radna ! Oprim aici ! — şi puse degetul pe hartă în locul unde scrie Giarmata.

Giarmata — comună mare şi frumoasă, cu un Gostat bogat, cu o C.A.P. cu frumoase rezultate — nu prea luă în seamă pe noii veniţi. În apropierea Gostatului se ridicau blocuri noi. Cei de pe şantier erau ocupaţi cu treburile lor. Casele frumoase ale sătenilor construite din cărămidă nu-i priveau nici ele pe cei trei călători. Transperantele lăsate peste ferestre pregăteau răcoarea binemeritată a celor de la cîmp. La şcoala generală din comună, cîţiva copii dereticau prin curte, cu mături lungi din crengi de copaci. Cîţiva pionieri mai mari fac planul aprovizionării cu vreascuri şi au ochit un copac uscat ce va trebui sacrificat. Într-o clasă, un grup dintre ei repetă un cîntec. Gheorghiţă se simte printre copii în elementul lui.

— Cum vă cheamă voinicilor ? — şi prezentările se fac cu viteza fulgerului :

— Pe mine mă cheamă Albu Ion, pe ea Leahu Maria... Oprea Vasile, Matei Eugenia, Wentzel Erich, Hodre Ion... şi nu se mai putea opri cu prezentările.

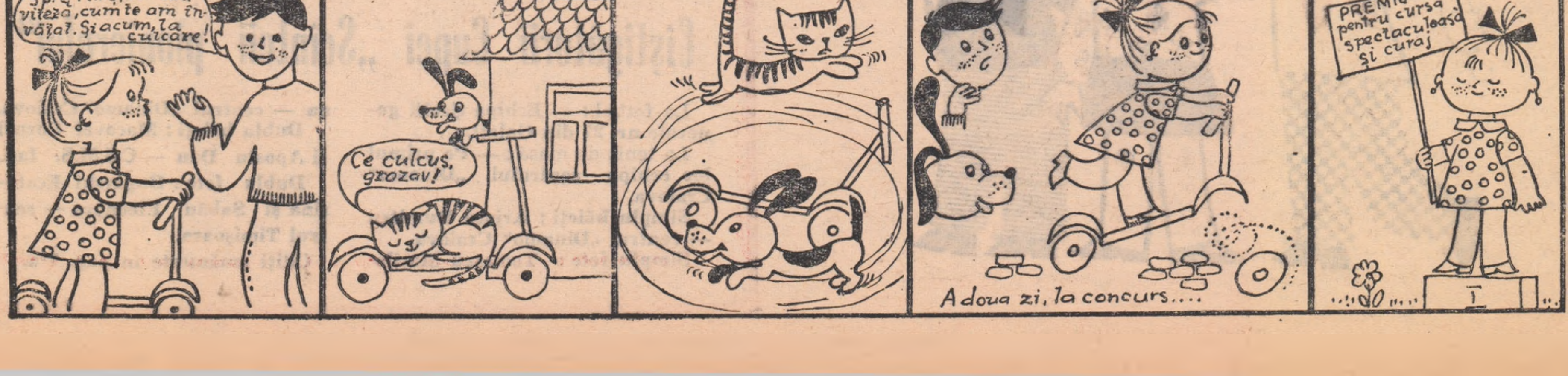
— Dar ce faceţi aici — continuă curios Gheorghiţă.

— Cum, nu ştii ? Ne pregătim pentru focul de tabără „August, soare luminos", pe care-l vom organiza noi în august — vorbi un băiat. Atunci de-aţi putea veni. Pregătim o scenetă şi recitări despre patrie şi partid. Totul se va încheia cu un carnaval frumos la care vă puteţi considera invitaţi de pe acum...

Gheorghiţă nu mai prididea cu însemnările despre diversele acţiuni organizate în acest punct cultural-sportiv. Dacă Fogg şi Preda nu i-ar fi atras atenţia că nu e bine să reţină prea mult oamenii cînd au treabă — şi doar prietenii noştri pregăteau acum un foc de tabără — Gheorghiţă nu s-ar fi hotărît să oprească firul întrebărilor. Nava se puse în mişcare, înconjură de două ori curtea şcolii în semn de „la revedere" şi apoi se mai zări puţin în înălţimi de unde strălucea ca o stea.

Oana MAGDU

Ilenuş şi Viorel + căţelul Azorel

PE SOMEȘ ÎN SUS

(urmare din pag. 1-a)

De dimineață toți copiii au pornit la plimbare să cunoască împrejurimile taberei. Din aceștia lipseau însă doi. Țuțu și prietenul lui, Radu. Ca niște viteji din basme, s-au strecurat pe o potecă și, luptîndu-se cu toate tufișurile ce le-au ieșit în cale, au ajuns la crescătoria de păstrăvi unde fuseseră cu tabăra, cu o zi în urmă. Aici, lîngă îngrijitor, vrăjiți de poveștile cu păstrăvi, care înoată în contra curentului apei, care sar sus în cascadele rîulețelor de munte, uitînd de săbii, de vitejia luptelor date pe drum, ascultau ca doi copii...

Așa-i pe la noi!

Sînt în tabără 176 de băieți și fete din aproape toate raioanele regiunii. Fiecare a adus un cîntec, un joc din satul sau comuna lui. Ca să fie cunoscute toate aceste frumuseți ale folclorului, din locurile natale, copiii se vor întîlni într-o seară și vor povesti : așa-i pe la noi ! Cei din Tarna Mare, raionul Oaș, vor vorbi despre obiceiurile de nuntă din satul lor. Dobeș Ana și Rafan Vasile, alături de alte trei perechi vor prezenta cîteva dansuri din Oaș. Oancea Doina din Ardusat, Iancu Aurica din Marna, Ivanciuc Ioana din Sighet vor prezenta cîteva cîntece din folclorul local, vor povesti despre frumoase obiceiuri, despre frumosul port de pe la ei. Și Blidar Iuliana, o fetiță cu codițe blonde, s-a pregătit pentru ziua aceea. Ea le va arăta o cusătură cu care fetele își infloresc cămășile de sărbătoare. Alții vor povesti despre haiducul Pintea Viteazul și alte legende despre voinicii Maramureșului, vor fi rostite în seara aceea dedicată folclorului regiunii.

★

La Baia Sprie n-am găsit copii. Porniseră printre tufe bogate de afine sus, spre...

Lacul albastru

O fi într-adevăr albastru? se-ntrebau unii urcînd cu nerăbdare. Și iată-i în fața lacului, uriașă oglindă cu strălucire de safire și topaze. Brazii ce-l înconjoară se oglindesc cocheți în fața lui ca-ntr-un peisaj de basm. Dar nu-i vorba de nici o poveste. Aici, sînt 150 de copii veseli și jucăuși așa că, pe dată se-ncing jocuri. Cîțiva mai stau în jurul tovarășului director Stoicescu și ascultă povestea lacului : „Acesta este un lac tectonic... culoarea albastră o are din straturile de marnă care sînt în aceste locuri..."

Ghici, ghici, ghici?

După-amiază, norii au coborît acoperind culmile împădurite. Afară, bate vîntul și ploaia își anunță sosirea. În tabără însă nimeni nu s-a întristat. Cîteva minute au fost de ajuns pentru ca toți să fie prezenți în sala clubului și concursul de ghicitori să înceapă. Aproape 20 de concurenți, reprezentanți ai celor 7 detașamente s-au prezentat în fața juriului și, o dată cu concursul a început veselia, rîsul, aplauzele. Iată, e rîndul lui Dunca Gheorghe : Hai ghici, ghici ghicitoare? Care far nu arde?! Ghici, ghici? Voi știți? Poate că da. Concurenții însă n-au știut. Răspunsul exact : echipa Farul-Constanța ! Bravo, Gheorghiță a spus cea mai frumoasă ghicitoare !

Tot aici l-am cunoscut și pe Man Vasilică, cel mai mic concurent venit din comuna Vama, raionul Oaș. Vasilică este pentru prima dată în tabără. Cum e și firesc l-am întrebat :

— Îți place aici?

— Aș vrea să mai vin și la anul ! mi-a răspuns el.

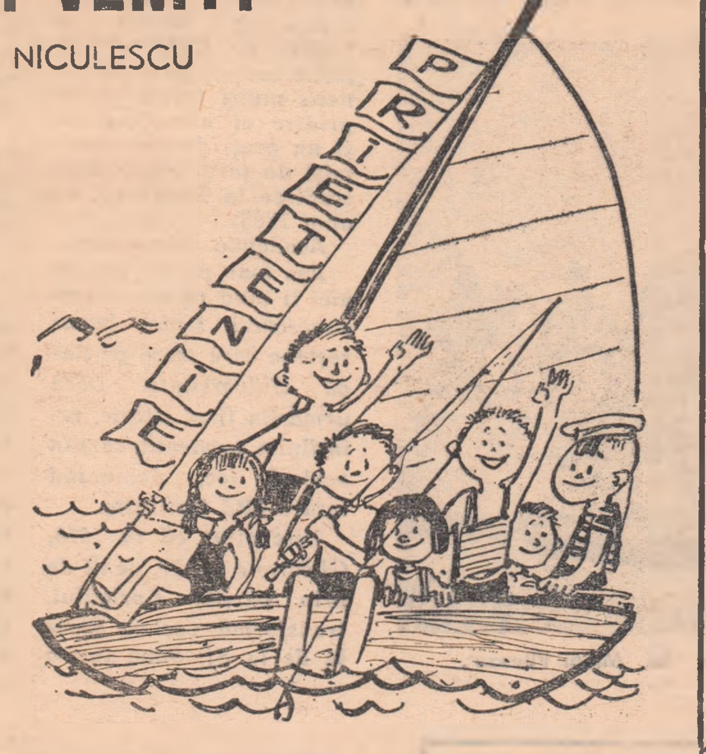
Cele mai frumoase jocuri le găsești doar în tabără.

...Dar și cele mai frumoase flori !

„BINE AȚI VENIT!"

de Constanța NICULESCU

Pescărușii credeau pînă ieri că sînt cei mai buni cunoscători ai Costineștilor. Erau siguri că în plimbările lor cotidiene au remarcat tot ce este mai atractiv și mai interesant în localitatea din apropierea Mangaliei. Le plăceau mai ales voioșia orășelului studențesc, jocul neastîmpărat al mingilor colorate, care se avîntau în sus ca într-o demonstrație de jonglerie (dar nepricepute în arta zborului, cădeau înapoi pe nisip), dialogul vesel al valurilor cu țărmul.

Ieri, porniseră în obișnuita promenadă aeriană cînd, în vecinătatea taberei studențești, ceva neobișnuit le-a atras atenția. Într-o curte mare, cu trandafiri roșii și cu petunii parfumate, copii cu cravate purpurii așezau pe peretele exterior al clădirii steaguri colorate și cîteva inscripții. Jos, pe iarbă, o fetiță le descifra cu glas tare. Pescărușii, curioși peste măsură, au coborît lîngă fetiță și iată ce au auzit : Dobre Pojli ! Bien venus ! Willkommem ! Dobro Pojolovat ! Köszöntünk ! Toate acestea în limba română nu înseamnă altceva decît tradiționala urare de „Bine ați venit !", adresată de data aceasta pionierilor și elevilor din R. P. Bulgaria, Franța, R. D. Germană, U.R.S.S., R. P. Ungară și celor din țara noastră, oaspeți ai taberei internaționale de pionieri Costinești.

Pescărușii și-au luat zborul, să răspîndească vestea aflată valurilor albastre și nisipului de aur. Nu peste mult timp...

...O GOARNA STRAPUNGE LINISTEA INSERARII

anunțînd pînă departe semnalele cunoscute ale adunării pionierilor. Într-o clipă, curtea taberei este inundată de copii. Uniformele impecabile, alinierea perfectă din careu ne anunță o adunare deosebită. Toți cei 81 de pionieri și școlari români și oaspeți de peste hotare sînt gata pentru deschiderea festivă a taberei. Drapelul tricolor al patriei se înalță lin pe catarg. Sunetul goarnelor este acum solemn. Privirile tuturor se înalță sus, spre tricolorul românesc, sub ale cărui falduri vor desfășura o activitate interesantă, vor lega prietenii trainice. Translatorii le tălmăcesc copiilor spicuiri din programul taberei : excursii în pitoreștile stațiuni de pe litoral, plimbări cu vaporul pe mare, vizitarea orașului Constanța...

Deși adunarea s-a terminat, pionierii nu părăsesc curtea taberei. Scena în aer liber îi găzduiește pe rînd cîteva minute. Aplauzele îi răsplătesc cu dărnicie pe micii artiști. Apoi frînturi de cîntece sînt reluate. Grupurile se răzlețesc, se înfiripă alte grupuri mai mici și o dată cu ele primele discuții. Platoul din fața scenei este acum martorul jocurilor pionierești, a înfiripării primelor prietenii. Mîine dimineață valurile mării îi vor îmbrățișa pe toți deopotrivă, iar soarele le va săruta obrajii îmbujorîndu-i, urîndu-le în felul lor : „Bine ați venit !". Aceeași urare le-o vor face peste două săptămîni brazii de pe crestele înalte ale Carpaților.

Iar pescărușilor le spunem de pe acum să nu fie triști : le vor sosi noi oaspeți, cei care acum la fel de voioși, sorb aerul ozonat al Carpaților.

Costinești, 17 iulie 1966

VEȘTI DIN VACANȚĂ

● Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la zidirea mănăstirii Putna de Voievodul Ștefan cel Mare, pionierii și școlarii din comuna *Vama*, raionul *Cîmpulung Moldovenesc*, au vizitat acest monument uriaș, chilia lui Daniil Sihastru, biserica lui Bogdan Vodă din Rădăuți, apoi cetatea de scaun a lui Ștefan cel Mare, din Suceava.

● *Godînca Dumitru de la Școala generală din comuna Valea Vișeului, raionul Vișeu, a fost o săptămînă la munte. Împreună cu bunicul său a mers la cosit fîn. A adunat apoi fragi, zmeură, ciuperci, iar seara a dormit împreună cu bunicul în colibă, în cîntecul greierilor, în mirosul finului proaspăt cosit...*

● **Pionierii și școlarii din comuna Vîrtopu, raionul Băilești, au strîns în cîteva zile 523 kg de mușețel; 7 kg de patlagină, 2 kg flori de maci. S-au evidențiat în strîngerea plantelor medicinale Firuț Stela, Andrei Florea, Bălăceanu Jana, Ghiță Vica, Păun Dumitru, Firu Elena și alții.**

MOZAIC VESEL

Copilul cu undița :

— Nu m-așteptam să pescuiesc așa ceva.

— Nici eu ! spune paznicul.

Glume din excursie

— Eu aș vrea să găsesc un pui de lup să-l dresez.

— Și eu, dar... să fie orfan.

★

— Bine măi Nelule, dă iepurele buzna peste tine și tu te sperii?

— Ei, aș ! L-am fentat.

★

— Sînt un norocos ! Am văzut un porc mistreț.

— Ei și?! Asta înseamnă noroc?

— Da, fiindcă nu m-a văzut și el pe mine.

Sărbătoare la Sinaia

Cu toate că soarele se trezește foarte devreme, și aici, la Sinaia, diminețile sînt răcoroase, iar roua, care seamănă mai degrabă cu niște boabe de mărgăritar presărate pe firele de iarbă, strălucește pînă către orele 10. Copiilor sosiți aici, le place și răcoarea și soarele care-și dăruie din belșug razele. În grupurile care s-au adunat pe aleile din parcul taberei auzi discutîndu-se în limbile română, rusă, cehă, polonă, olandeză, italiană.

De pe figurile lor vesele, din felul cum se înțeleg, îți dai seama că pionierii și elevii veniți aici din diferite colțuri ale Europei vor petrece de minune. De fapt, încă din prima zi, de cînd au sosit în „palatul" destinat lor, aici la Sinaia s-au legat multe prietenii. Adrian Țuluca din Cîmpulung Muscel discută despre N. Grigorescu cu italianul Roberto, amator de pictură.

Sașca, un băiețel cu părul galben ca fuiorul i-a cucerit repede, cu ajutorul baianului, pe amatorii de muzică. S-au adunat în jurul lui și ascultă un cîntec pionieresc sovietic.

...După-amiază, oaspeții sînt și mai preocupați ca în orele dimineții. Îmbrăcați în costumele de sărbătoare s-au adunat în grupuri. Repetă cîntece, dansează. De pe scena din parcul taberei se aude „Ca la Breaza". Dar clipele trec repede, repede. Gongul bate de 6 ori. În careul din jurul catargului s-au adunat cele 7 detașamente ale Taberei Internaționale. Clipe solemne! Pe chipul fiecăruia dintre copii poți citi o adîncă emoție. E primul careu pe care oaspeții sosiți aici din cele 5 țări îl formează împreună cu pionierii români pe pămîntul patriei noastre. În sunetul goarnei sînt aduse drapelul unității și drapelul tricolor al patriei. Apoi tovarășul Corneliu Voicu din partea C.C. al U.T.C. înmînează președintelui unității drapelul tricolor al patriei, care e ridicat pe catargul înalt de 40 m, al taberei. „Azi e zi de sărbătoare"... Cîntecul a izbucnit cristalin din piepturile pionierilor. E sărbătoarea deschiderii Taberei Internaționale de pionieri de la Sinaia. Și pionierii sosiți aici din diferite colțuri ale Europei au sărbătorit-o cum se cuvine pînă seara tîrziu, în jurul focului de tabără.

Ecaterina ROȘCA

„Poarta" de intrare în strada Academiei.

A C A D E M I E I

POVESTEA STRĂZILOR

de AL. Dinu IFRIM

O întrebare se pune: de unde îi vine numele? Pe locul din jurul statuii lui Mihai Viteazu se aflau cîndva chiliile mănăstirii Sf. Sava, în care a luat ființă, încă pe vremea lui Constantin Vodă Brîncoveanu, Academia domnească. Școala se bucura de faimă și în țările vecine, de unde veneau mulți tineri aci — printre ei numărîndu-se și un grup de tineri trimiși de țarul Petru I să studieze la București, în anul 1705.

Academia domnească...

Așa s-ar părea, că de aici îi vine numele binecunoscutei străzi bucureștene care trece pe lîngă Universitate. Dacă urmărim firul istoric, reîntîlnim termenul, cam în același loc, denumind însă o altă instituție.

Este știut că în 1818, Gheorghe Lazăr, venit de prin părțile Avrigului, transformă vechea școală de la Sf. Sava într-o „academie de stat în limba română", cum o definește însuși cărturarul.

Avînd o bogată și veche tradiție, învățămîntul superior atinge, în 1864, o nouă treaptă: ia ființă Universitatea București, prin decret semnat de Cuza Vodă.

Aci, în sălile pline de farmecul și sobrietatea orelor de curs, au studiat sau au predat oameni de renume mondial, ca Țițeica, Traian Lalescu, Nicolae Iorga, Pîrvan.

Acum, am ajuns și la numele străzii: Academiei.

Cel mai înalt for de știință și cultură, Academia, a funcționat pînă în 1890 într-o aripă a universității bucureștene. Cum înainte strada se chema altfel, este sigur că de aici îi vine numele.

...M-am oprit deunăzi în fața blocului înalt pe frontispiciul căruia se află tăblița albastră cu ultimul număr al străzii: 39—41.

La poarta înaltă, ca de cetate, un bărbat voinic, cu fire albe la tîmple, cu ochelari pe nas ce-i dădeau o notă șugubeață.

— Eu mi-s mecanicul, a explicat el. Vasile Barbu. De la șaptesprezece ani sînt mecanic. Acum am 67. Am ieșit de mult la pensie, dar nu mă dau bătut, tot îmi fac meseria. Altfel... e ca și cum m-aș despărți de tinerețe și asta nu-mi place. Și zicînd, a cuprins lungul străzii cu privirea, clipind des din ochi, ascultîndu-i cu solemnitate freamătul neîntrerupt.

Băiatul strînse teancul de ziare subsuoară, își făcu loc de-a lungul șirului de trăsuri aliniate lîngă bordură și, ieșind în largul străzii, începu să strige cît îl ținea gura:

— Nemaipomenit, nemaivăzut, apropii-te lume!...

— Ce e, ce s-a întîmplat?! scotea cîte o jupîniță capul de sub coviltirul vreunei birje, ce se legăna în tropotul cailor.

— Nemaipomenit!... — relua micul vînzător de ziare, stingîndu-și glasul în zidul clădirilor, împărțind foile ieșite proaspăt de sub teasc, zornăind bănuții adunați în tașca de piele pe care și-o trase în față. Da, da, apropii-te lume și citește ce nu s-a mai văzut: oameni în carne și oase se mișcă în fotografie!...

Evenimentul pe care-l anunța băiatul era senzațional pentru acel timp, iar anunțul publicat în gazetă suna la fel:

„Cinematografistul Lumière a sosit și inaugurat încă astă-seară o reprezentațiune în marele salon de la etajul I. Aparatul d-lui Lumière este deja cunoscut în lumea întreagă, ca cel mai perfecționat. Inventatorul a găsit mijlocul de a aduce viață în fotografie, persoanele se mișcă, rîd și plîng, doar cuvîntul lipsește: vîntul, norii, apa și toate elementele au mișcările lor naturale. Programul serii va fi:

1 — „Copii și jucării", tablou pentru mame.

2 — „Stropitorul stropit", sala izbucnește în hohote de rîs.

3 — „Furtună pe mare", vedere de senzație, emoția vă cuprinde.

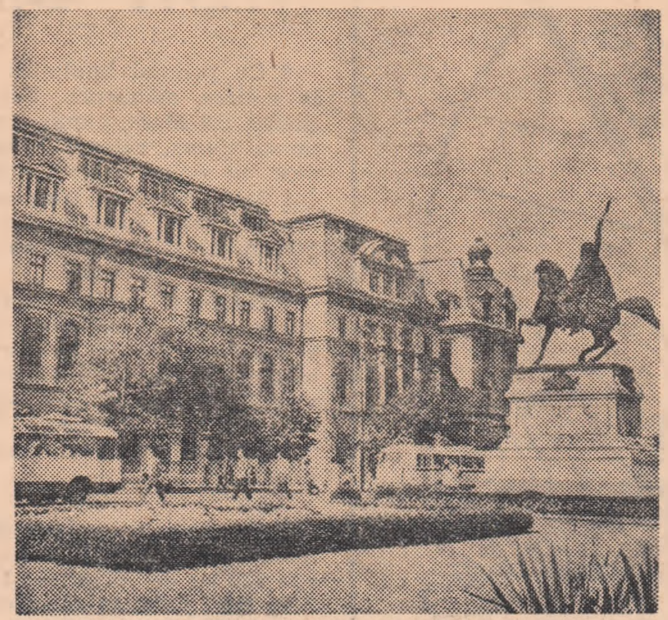
4 — „Alergare în saci" — e fermecător.

5 — „Tigrii" — oroare

6 — „Dansuri egiptiene"...

7 — „Trenul intrînd în gară". Această vedere este însăși realitatea, vezi trenul sosind și îți vine să te dai la o parte"

Aceasta s-a petrecut în toamna anului 1896, cînd s-a inaugurat primul cinematograf bucureștean și, după cît se pare, primul spectacol a fost dat de însuși inventatorul cinematografului, Louis Lumière. Sala în care rulau aceste filme miniaturale era într-o clădire situată în apropierea actualei străzi numită Academiei — o stradă mică, dar care poartă amprenta unei vechi aureole, fiind leagănul învățămîntului bucureștean.

Universitatea, cu statuia lui Mihai Viteazu.

Absolvenții...

Recent, a avut loc la Simeria festivitatea de intrare în producție a absolvenților școlii profesionale de pe lîngă Atelierele de reparat material rulant, promoția 1966, specializați în meseriile de montatori locomotive cu aburi, montatori vagoane, cazangii și strungari în metal. Aleile atelierelor erau împînzite cu muncitori, ingineri, maiștri, care au ținut să-i felicite pe aceștia cu prilejul intrării lor în rîndurile muncitorilor, oferindu-le flori. La sărbătoare au fost prezenți tineri din orașul Simeria, vîrstnici, foști elevi ai școlii, astăzi fruntași în producție, oameni de diferite profesii, precum și cadre didactice care le-au îndrumat pașii în anii de școală.

Ca rezultat al măsurilor pentru asigurarea mijloacelor tehnice ... sare și al îmbunătățirii conducerii și planificării agriculturii, planul ci... prevede creșterea producției agricole cu 26—32 la sută față de ... realizată în anii 1961—1965.

La Palatul pionierilor

La Palatul pionierilor, zilele vacanței sînt gustate din plin de numeroși pionieri din toate raioanele Capitalei.

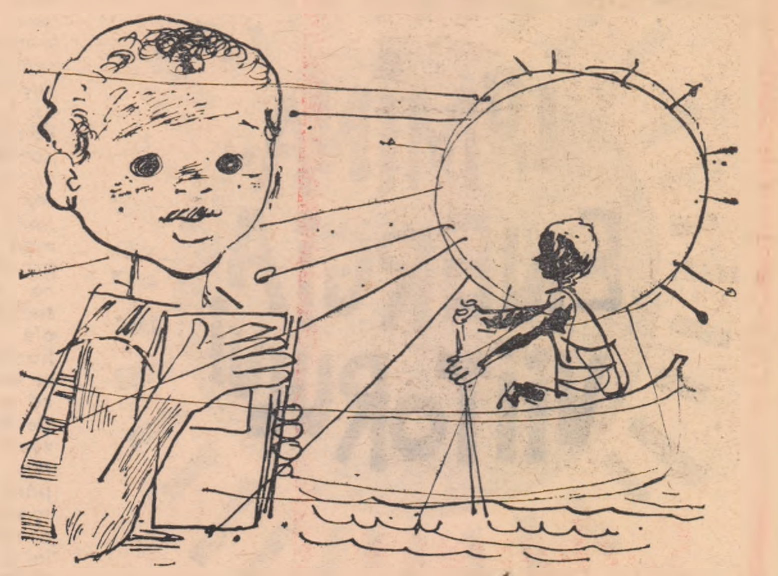
În ziua de **19 iulie**, încă de la orele 9 dimineața, atît micii artiști cît și spectatorii au petrecut o zi de neuitat la serbarea cîmpenească pe care au organizat-o în pădurea Snagov.

Spectacolul de cîntece și dansuri intitulat **„Mîndră-i țara mea"**, din **24 iulie** va fi susținut de formațiile artistice ale Palatului la Teatrul de vară, la orele 17.

Pasionații pentru călătoriile pe mările și oceanele lumii se vor putea întîlni cu marinari de pe nave românești în ziua de **2 august**. Întîlnirea se va încheia cu o frumoasă demonstrație cu modele de nave teleghidate, pe luciul de oglindă al bazinului de înot.

În toată această perioadă, micii turiști de la Palat vor străbate, însoțiți de cîntec și voie bună, potecile munților, vor admira obiectivele industriale și construcțiile impunătoare din diferite orașe ale țării.

Cu barca pe Niger

Soarele n-a intrat încă în sat. Stă pitit undeva, în junglă. Poate că la ora asta abia își face baia lui zilnică de rouă. Așa că Balewa nu-l poate aștepta. E drept că pe un astfel de prieten — călduros și luminos — e bine să nu-l superi, dar băiatul știe că prietenul lui e înțelegător. Omul, pe lumea aceasta, e bine să cunoască și altă lumină decît pe cea a soarelui. Și el, Balewa, a aflat — nu prea de mult, ce-i drept — că în întunecimea pădurilor fără sfîrșit, tropicale, poate lumina și o simplă cărticică cu un pui de leu galben pe coperta de carton. Desigur, numai dacă îi știi citi buchiile... Și el, Balewa, tocmai de aceea se grăbește și s-a sculat cu noaptea în cap: să meargă la școală, în satul vecin. Drumul e lung și anevoios — mai ales dacă o iei prin pădure. Drumul e mai scurt și mai ușor dacă mergi pe apă, pe Niger. A spune despre acest drum că e mai ușor e un fel de a spune; adică e mai ușor că mergi cu barca. În schimb, e de o mie de ori mai periculos, pentru că apa e înșelătoare și rea și pentru că la tot pasul te paște nenorocul de a da peste crocodili.

Balewa ia lopețile subțiri, ușoare și le zvîrle voinicește pe umăr. La șold se leagănă traista cu cărți și caiete. Traista a pregătit-o de cu seară, s-o aibă gata și la îndemînă. Ai lui dorm toți acum. Și tata — care nu prea înțelege ce rost are să știe carte un viitor vînător — și mama, care-l încurajează și-l îndeamnă mereu să meargă la școală. Chiar și frățiorul Anda doarme, deși către ziuă s-a trezit și a țipat o vreme. Dar de la el ce pretenții poți avea cînd e doar un ținc de doi ani!

Balewa trece pe lîngă coliba lui Nandra. Nandra ieși singur, în prag, gata de drum.

Cei doi băieți o porniră veseli pe poteca care coboară spre Niger. Ajunși la fluviu traseră mica lor barcă dintr-un tufiș numai de ei știut, se urcară în ea și-o porniră. Barca saltă ușoară pe oglinda apei. Nu tremură o undă și abia la cot, în dreptul Pietrei Șarpelui, soarele îi prinde de pe urmă. Le aruncă prietenos un snop de raze și băieții îl salută rîzînd, cu dinții lor albi-albi lucind pe fața neagră și veselă:

— Bună dimineața, soare!...

— Bună dimineața, tatăl luminii!

Capul unui crocodil se mișcă, pămîntiu, pe mal. Balewa îl vede și vîslește mai repede, tot mai repede. Dar animalul e leneș acum, s-a înfruptat din belșug și are burta plină, nu-i arde să alerge după bărcuța prăpădită, pe care ar sfărîma-o dintr-o singură lovitură de coadă.

Barca trage la mal — mai sînt și altele, la fel — și Balewa și Nandra sar sprinteni. La șold se leagănă traistele cu cărți și cînd profesorul tînăr, abia venit de la Bamako) le iese în întîmpinare, copiii îl salută rîzînd, cu dinții lor albi-albi, lucind pe fața neagră și veselă:*

— Bună dimineața, domnule învățător!...

— Bună dimineața, tatăl luminii!

Ștefan ZAIDES

*) = capitala Republicii Mali

SFATURI PENTRU FIECARE

Sînteți în tabără la munte? Foarte bine. Pădure, pîrîiașe cu păstrăvi, luminișuri numai bune pentru fotbal ori alte jocuri, aer curat și răcoros, încărcat cu ozon. Mă rog, toate condițiile ca să vă simțiți cît mai bine, să vă fortificați, să mai adăugați 2—3 kg la ceea ce aveți. Dar dacă vreți să vă simțiți foarte bine cu adevărat tot timpul, luați aminte cu toții! Înfocaților admiratori ai lui Pele, Garincea ori Pîrcălab, nu vă alegeți terenul de fotbal în orice luminiș, ci numai în acelea foarte mari, încît să nu vă apropiați de marginea pădurii, pentru că altfel riscați ca vreuna din fazele palpitante să vă fie bărată de vreun copac bătrîn, aplecat de furtună, care se poate prăbuși pe neașteptate. Pentru voi, nesățioșilor, care doriți să „înghițiți" cel puțin cîțiva kilometri pe zi, atenție mare la locurile stîncoase și dezgolite. „Atacați-le" nu pieptiș, ci din flanc și din laterală, ca în cazul în care cei din față desprind fără voie vreun bolovan, să nu vă poată strica... pantofii cu cuie, că or să vă mai trebuiască și altădată. Iar voi, pescarilor amatori, cu regret, dar n-am ce vă face. Dacă v-ați luat de-acasă permisul și undița, pescuiți păstrăvii cei iuți, dar numai cu aprobarea conducerii taberei și numai în colectiv. Altfel, nu. Și încă un sfat pentru toți: evitați locurile în care întîlniți tăblițe ori pietre cu inscripțiile: „Atenție, cad stînci!" ori „Atenție, sînt vipere!".

Vă aflați în tabere la șes? Și aici e tot atît de bine, dar sînt și reguli de respectat. Eu vă zic numai de una: la munte, cu siguranță, conducerile taberelor n-au să-i lase pe înotători să-și demonstreze măiestria în apele repezi, vijelioase. Pe voi însă, în apele liniștite ale șesurilor, cred că da. Dar nu de unii singuri, ci tot numai în colectiv și totdeauna împreună cu cîteva cadre didactice, care să facă baie împreună cu voi. Sfatul acesta vă privește și pe voi, cei care aspirați, sub soarele dogoritor al litoralului, să căpătați culoarea statuilor de bronz. Marea e și mai „hoață" decît apele de șes. Așa că lăsați bravada și aventura de-o parte. Nu vă avîntați în larg, că din larg greu te-ntorci la mal. Și, mai ales, nu faceți imprudența să vă bizuiți pe nişte ori bărcile de cauciuc. Acum ai sub tine o pernuță dintr-astea umflată ca un cimpoi, plutești cu ea și te grozăvești că nu te duci la fund. Dar, dintr-o dată, un „poc" ! abia auzit, și gata: i-a sărit dopul și pernuța, ori barca, ori mingea se dezumflă văzînd cu ochii și tu, tot văzînd cu ochii, te duci la fund... Asta nu trebuie să se întîmple!

Constantin DIACONU

DE LA MUNTE, ŞES ŞI MARE

CALEIDOSCOP

După cum se precizează într-un indicator de la Muzeul Porților de Fier din Turnu Severin, întreaga zidărie a podului lui Traian de aici a fost descoperită abia în 1856, cînd a avut loc o întîmplare rar întîlnită — apele fluviului, scăzînd foarte mult, au dat la iveală rămășițele construcției. Podul, construit de către vestitul arhitect Apolodor din Damasc în anii 103—105, era considerat pe atunci una dintre minunile lumii.

●

Cel mai vechi text tipărit cunoscut pînă în prezent datează din anul 770 și este originar din China. În această țară a început să se fabrice pentru prima oară și hîrtia, în anul 105. Tipărirea se făcea cu ajutorul unor scînduri pe care se grava textul cu literele în relief. În 1041, chinezul Pi-Sing a inventat caracterele mobile, cu ajutorul cărora se compuneau textele pentru tipărit.

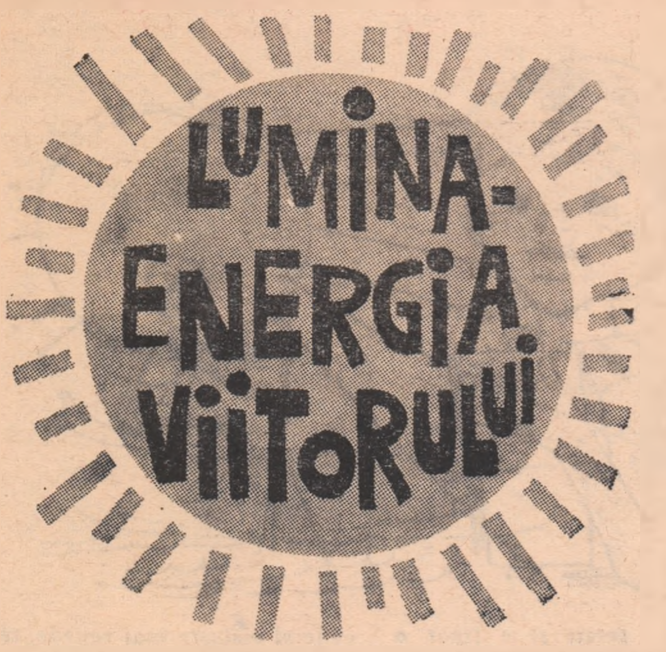
●

Orice om, indiferent de vîrstă, dacă stă în insula Martinica timp de un an, crește cu cîțiva centimetri. Se presupune că aceasta se datorește iradierii unor minerale care se găsesc în această insulă, dar care nu au nici o influență asupra băștinașilor.

O imagine din Guineea

Elevi din Conakry executînd un dans local.

Parcă ne aflăm pe o altă planetă. De jur-împrejurul nostru vedem oglinzi enorme care se mişcă într-o rotaţie lentă. Par nişte imense flori ale Soarelui. Dacă privim cu atenţie observăm că mişcarea aceasta se face într-un singur sens — în direcţia razelor dătătoare de viaţă ale Soarelui. Aţi ghicit. Ceea ce vedem este o centrală electrică. Dar o centrală neobişnuită. Energie electrică produsă din razele Soarelui. Radiaţia solară este transformată direct în energie electrică.

Ar putea părea că acest lucru este o utopie. Dar lucrurile nu stau aşa. Ştiinţa şi tehnica contemporană a găsit modalitatea de transformare a energiei solare în electricitate. Mai mult, faţă de centralele obişnuite care consumă combustibili clasici, cărbune, petrol, energia apelor, sau chiar bazate pe energie nucleară, care folosesc combustibil ce o dată şi o dată se vor epuiza, centralele electrice solare prezintă avantaje noi uriaşe. Energia electrică poate fi înmagazinată într-o aparatură specială, iar în timpul nopţii sau pe timp noros, atunci cînd este nevoie, ea se transformă în curent electric. Putem spune, într-adevăr, că Soarele luminează şi în întuneric. Omenirea dispune de surse de energie inepuizabile.

La graniţele atmosferei terestre nu ajunge nici jumătate din a milioana parte din energia radiată de Soare. Dar şi din aceasta, 40 la sută se pierde în spaţiul cosmic, iar o altă parte este absorbită de atmosfera terestră. Cu toate acestea, energia solară care ajunge la suprafaţa Pămîntului numai într-o singură zi este de peste 30 000 de ori mai mare decît energia care se produce zilnic în întreaga lume. Dacă s-ar putea transforma această uriaşă cantitate de energie în energie electrică, cu un randament de 40 la sută Pămîntul ar avea la dispoziţie cantităţi suficiente de energie pentru a-şi acoperi nevoile, iar combustibilii clasici, folosiţi în mod curent astăzi pentru producerea energiei electrice ar fi folosiţi în alte sectoare, pentru alte nevoi ale omului. Posibilitatea transformării energiei solare direct în energie electrică a fost descoperită mai de mult, atunci cînd s-a văzut că o plăcuţă de seleniu expusă la Soare capătă o forţă electromotoare. Această proprietate a seleniului a fost folosită în dispozitivele cu semiconductoare, aşa-numitele foto-elemente. Dar randamentul lor era foarte scăzut, sub 1 la sută, aşa că ele nu au putut fi folosite în scopuri energetice.

Studiindu-se în continuare acest fenomen s-au realizat primele foto-elemente din siliciu, care prezentau un randament de 10 la sută. Această descoperire de mare însemnătate a deschis posibilitatea transformării energiei solare direct în energie electrică.

Astăzi, aparate construite de om, transformă razele de lumină ale Soarelui în curent electric, atît de necesar dezvoltării civilizaţiei noastre. Oricît ar părea de ciudat, dar materia primă necesară construirii acestor instalaţii, este nisipul — material atît de răspîndit pe Pămînt. Din el este extras siliciul, iar din acesta este realizat siliconul, care tăiat în plăci subţiri este transformat în pile, producătore de energie electrică.

A. NEAGU

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

ŞTIŢI SĂ FOTOGRAFIAŢI? (II)

Alegerea imaginii

După cunoaşterea amănunţită a aparatului, adică a potenţialului său de lucru, facem prima ieşire pe teren. Nu înainte însă de a face rost de film, peliculă negativă cu caracteristicile principale, corespunzătoare timpului şi subiectului propus. Pentru peisaj, de exemplu, întrebuinţăm un film cu granulaţie fină şi cu sensibilitate redusă, cel mult 18° (DIN) şi vom face uz de un trepied pentru mai multă stabilitate.

Din punctul de staţie (locul de unde fotografiem) privim peisajul. În cazul cînd avem modulaţii în perspectivă şi alte elemente demne de reliefat, e bine să aşteptăm momentul cînd soarele cade lateral şi astfel obţinem contraste în imagine, dîndu-i impresie de adîncime.

Cel care fotografiază trebuie să fie convins că unghiul ales de el va da o impresie plăcută privitorului şi că imaginea realizată de el va atrage pe privitor.

Dacă este convins de acest lucru, poate să apese pe declanşator.

Fotograful amator de peisaje, va face uz de diafragmă, ea avînd un rol principal (după lumină) în realizarea clarităţii şi profunzimii imaginii.

Prin diafragmare toate planurile din cadru, vor fi puse în valoare şi cu ajutorul luminii vor căpăta un contur precis.

La alt gen de fotografie, vom proceda în alt mod. Să luăm de exemplu portretul. În general portretele sînt mai greu de realizat. Ele cer mai multă experientă şi studierea fizionomiei persoanei în cauză, pentru redarea veridică a expresiei şi stării psihice personale.

Cu alte cuvinte, se cere puţină psihologie şi simţ artistic. Înarmat cu un aparat avînd un obiectiv normal, 9 cm de preferinţă format 6/9, vom apela la sursa de lumină artificială.

Pentru un portret reuşit ne trebuie două reflectoare cu becuri de 500 v. pe care le vom aşeza la distanţe diferite de persoană, ţinînd seama să nu primim reflexe în obiectiv. În felul cum luminăm portretul nu putem da o reţetă, rămîne la aprecierea artistului fotograf.

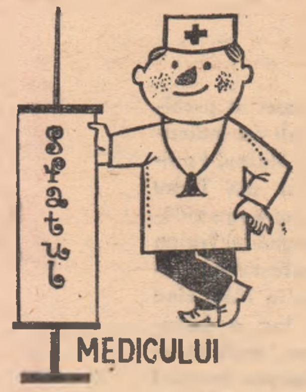
Desigur că unui tînăr amator fotograf îi plac manifestările sportive de orice gen. Pentru a prinde pe peliculă o fază sportivă, are neapărat nevoie de film sensibil 28° DIN — 30° DIN, un obiectiv luminos cu un timp de expunere 1/500 sec.

Şi mai are nevoie de ceva: să cunoască tehnica jocului respectiv pentru a putea fi pe fază şi a şti unde să se plaseze cu aparatul în aşteptarea ei. În cazul cînd nu se cunoaşte tehnica jocului respectiv, faza va fi prinsă în contratimp şi ceea ce este esenţial, dinamismul va dispărea cu totul.

Pentru a prinde o săritură spectaculoasă la jocul de volei, de exemplu, ne vom aşeza lateral sub fileu. De aici stînd chircit, facem încadrarea imaginii şi declanşăm în momentul săriturii la blocaj. În felul acesta, obţinem dinamismul jocului.

Gr. PREPELIŢĂ

Băile de soare

Eficacitatea lor se bazează pe acţiunea razelor ultraviolete, care transformă o grăsime specială din celulele pielei în vitamina D, pe acţiunea directă a razelor solare asupra terminaţiilor nervoase cutanate, care stimulează funcţiile organismului, şi pe proprietatea bactericidă a acestora, care întăreşte şi curăţă pielea de microbi.

Avînd în vedere acţiunea deosebit de puternică a soarelui asupra organismului, nu este bine să se facă băi de soare decît după un control medical, deoarece unii dintre copii, ca de pildă cei nervoşi, cei care au boli de inimă sau de rinichi, sau au suferit de curînd de vreo boală contagioasă nu suportă soarele.

Băile de soare se încep aşadar, cu prudenţă, prin expuneri scurte de cîte un minut pe fiecare parte, crescîndu-se apoi treptat timpul cu cîte 2—3 minute, pînă se ajunge după un număr de băi la un timp de expunere total de 20—30 de minute. După fiecare şedinţă este necesară odihnă de cel puţin o jumătate de oră la un loc umbros. La 5—6 băi consecutive se recomandă o zi de pauză. În timpul băii de soare capul va fi mereu acoperit.

În cursul unui an se recomandă o singură cură de băi de soare formată din 20—25 de băi.

Băile de soare se fac numai înainte de mîncare sau la cel puţin 2 ore după masă. Cele mai potrivite ore pentru baia de soare sînt: 8—10 dimineaţa şi 17—18 după masă, pentru regiunile de cîmpie; 10—12 dimineaţa şi 15—16 după-amiază, pentru regiunile de munte.

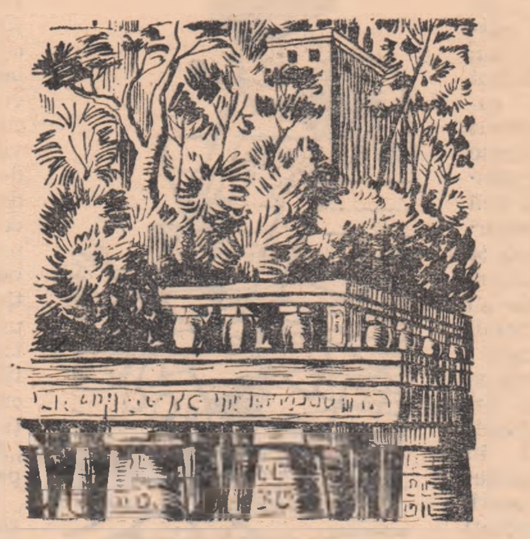
Dr. VIORICA VASILIU

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

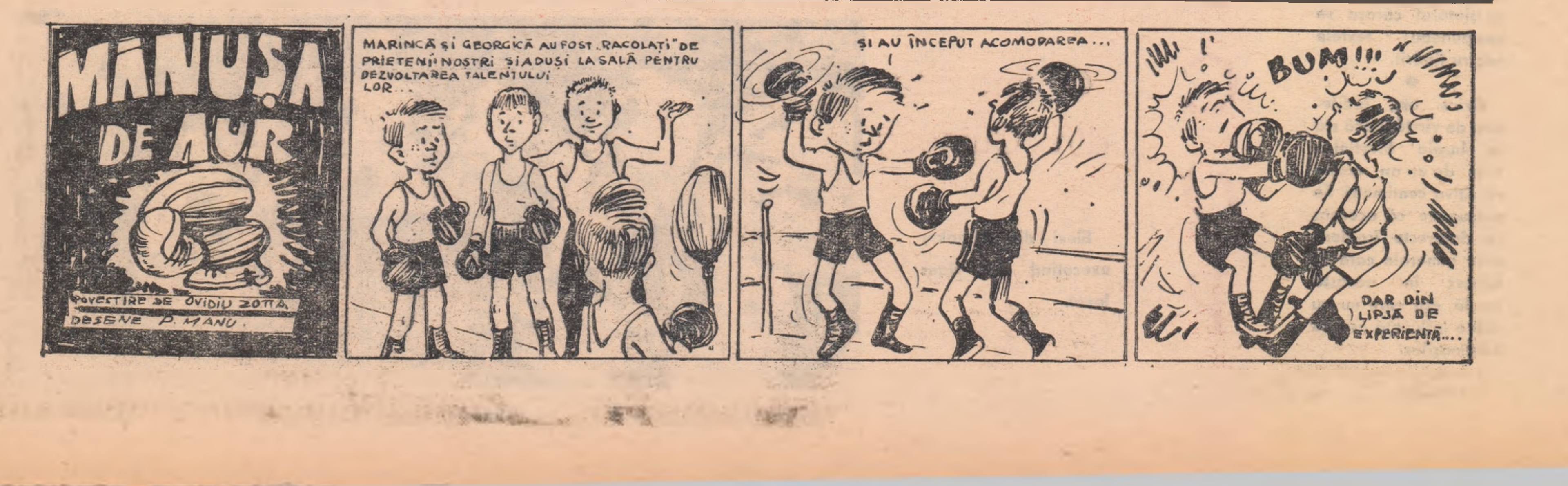
7 MINUNI ALE LUMII (II)

Grădinile suspendate din Babilon

Herodot, marele învăţat grec din antichitate considera că Semiramidei, o regină legendară a Babilonului, aparţineau grădinile suspendate. Vechiul oraş Babilon, unul din cele mai mari centre economice din Orientul antic avea o climă foarte caldă şi uscată. Soarele dogorea şi distrugea orice vegetaţie. Faimoasele grădini suspendate erau situate în interiorul palatului regilor babilonieni. Herodot şi alţi scriitori antici, care au vizitat aceste grădini, arătau în descrierile lor că acestea erau aşezate în terase etajate în amfiteatru. Terasele se sprijineau pe ziduri puternice de piatră şi erau formate dintr-un strat de trestie îmbibat în asfalt, peste care era aşezat un rînd de cărămizi arse, iar deasupra foi de plumb. Acesta era stratul izolator care avea menirea să împiedice pierderea apei. Apoi urma un strat gros de pămînt în care creşteau plante de tot felul. Un sistem ingenios de canale, care treceau pe sub rădăcinile plantelor asigurau acestora umezeala necesară. Apa, adusă din fluviul Eufrat, care tăia în două oraşul, era urcată sus cu ajutorul unor dispozitive hidraulice construite de babilonieni, consideraţi mari meşteri în lucrări hidrotehnice.

Înălţimea la care ajungea această construcţie unică în genul ei era de 90 m, iar lărgimea teraselor era suficient de mare pentru a crea impresia unei grădini întinse. Vegetaţia luxuriantă, în contrast cu ariditatea solului întregii regiuni, a creat faima acestor grădini socotite pe bună dreptate o minune a geniului omenesc.

Campionatul Republican al Şcolilor generale la fotbal

Finala şi laureaţii ei

De cîte ori nu auzim cîte un crainic de fotbal exprimîndu-se despre o fază din „A" sau chiar din meciurile internaţionale : cutare „a greşit copilăreşte" sau „a pierdut mingea copilăreşte" !

Oricine a văzut meciul — despre ai cărui cîştigători vreau să vă vorbesc — îşi dă seama că greşelile „copilăreşti" nu sînt luate din arsenalul fotbaliştilor — copii, ci din al copiilor care nu ştiu fotbal. Fiindcă în finala disputată pe stadionul Republicii n-am văzut nici o „greşeală copilărească". Ba dimpotrivă ; am văzut execuţii tehnice care le-ar sta bine la butonieră multor titulari din naţională.

La capătul unor îndelungate confruntări cuprinzînd toate şcolile generale din ţară au ajuns echipele Şcolii generale nr. 27 din Galaţi şi a Liceului nr. 15 din Cluj (clasele IV-VIII). Clujenii veneau după o victorie comodă asupra Şcolii nr. 95 din Bucureşti, iar gălăţenii învinseseră cu greu într-un meci de mari emoţii (cineva pomenea chiar şi de lacrimi) pe piticii craioveni.

Pronosticurile erau foarte împărţite. Nici una din echipe nu pornea ca favorită.

Echipa din Galaţi a prezentat pe cei mai pitici dintre „piticii" acestui campionat : mijlocaşii şi înaintaşii puşi cap la cap abia ajung de la o bară la alta.

Cunoscuţi ca o echipă foarte tehnică, neajunsul staturii nu era chiar aşa mare. Clujenii însă, o echipă atletică cu multă viteză şi forţă de luptă, păreau să tragă soarta de mînecă în partea lor. După o introducere în care gălăţenii s-au apărat, la un contraatac ei obţin o lovitură de la 30 m. Aţi ghicit : a urmat... lovitura lui... „Garrincha" şi... gol ! (de la 30 m nu 18...). După meci, făptaşul acestei isprave — Leca Romulus, spunea că chiar la Garrincha s-a gîndit cînd a tras. Leca e şi golgeterul gălăţenilor în această competiţie. Cu un şut precis şi mai ales foarte puternic — am văzut în meciul cu craiovenii un gol care a sfîşiat plasa — el a contribuit mult la victoria echipei sale. În repriza a doua, la o acţiune bine construită pe partea dreaptă de cei mai prichindei din echipă — Pavel şi Chihaia, o centrare precisă la Struţă Aurel aduce şi golul doi al echipei din Galaţi.

Deşi se ştie că o echipă cîştigătoare a unui meci nu e neaparat şi cea mai tehnică, gălăţenii sînt nu numai cîştigătorii , ci pe departe cea mai tehnică echipă din competiţie. De asemenea, ei n-au împrumutat tactica celor mari — cum au făcut clujenii, cu atacurile în viteză pe extreme — ci au adaptat-o posibilităţilor lor fizice. Neavînd o înaintare rapidă, ei au folosit combinaţiile scurte şi precise. Cuplurile Pavel—Chihaia sau Leca—Angheluţă au ajuns cînd au vrut prin pase în careul clujean, fără să alerge de unul singur de la propriul careu. Clujenii au folosit mult atacurile în viteză, dar fiind în prea mare viteză „a la Inter", le trebuia şi o tehnică „a la Inter" ca să reuşească ceva. Mingile trimise prioit înainte (nu rapid) nimereau mereu în picioarele fundaşilor gălăţeni.

Astfel, deşi desfăşurat sub semnul unei egalităţi teritoriale, meciul a revenit cu 2—0 pionierilor din Galaţi. Pe lîngă cupă şi celelalte premii, în vitrina cu trofee a Şcolii generale nr. 27 din Galaţi poate fi văzut un obiect foarte obişnuit dar... foarte preţios : o minge de fotbal cu autografele lui Eusebio, Herrera. Mazzola, Otto Gloria, Germano... **Pe lîngă acest dar oferit de redacţia noastră, transmitem cîştigătorilor pe această cale felicitările noastre şi urări de noi succese.**

Au jucat :

Şcoala generală nr. 27 Galaţi : Chiriazic Constantin, Gîdoiu Tiberiu. Enache Marian, Covaci Constantin, Gălăţeanu Nicolae, Cornea Dumitru, Magher Constantin, Pastia Aurel, Struţă Aurel. Pavel Constantin. Chehaia Romulus, Angheluţă Constantin, Leca Romulus.

Liceul nr. 15 Cluj : Mărgineanu Gheorghe, Uţu Cornel, Marcu Radu, Fodor Liviu, Gall Carol. Băltan Alexandru, Grecan Ioan, Marcu Vasile, Mihaly Ştefan. Goga Ioan, Ursache Dan. Ienac Nicolae, Lorincz Vasile şi Szabo Iosif.

T. RACEANU

Echipa Şcolii generale nr. 27, Galaţi — campioană şcolară pe 1966.

Cele mai bune „palete"

La Tg. Mureş în finala competiţiei de tenis rezervată copiilor —după sute de „bombe" revere, mingi tăiate, seturi cîştigate, sau pierdute ...la un cui, cîştigătorii şi-au odihnit paletele în sfîrşit în aşteptarea premierii.

Competiţia a fost dominată de spiritul ofensiv al craiovenilor — cîştigătorii cupei. Tot dintre ei s-au desemnat şi campionii la „simplu". Arjoca Dumitru — la băieţi şi Marilena Tomescu la fete, de la clubul „Dinamo" din Craiova. Arjoca — un adevărat „Pardaillan" al paletei s-a impus printr-o tehnică suplă de virtuos şi campion. Şuturile puternice ale Marilenei i-au adus întîietatea în faţa celorlalte concurente. Pentru spectaculozitate a fost premiată Monica Hariga din Braşov, iar Livia Căruţeru din Oradea şi Naftali Gheorghe din Tg. Mureş au primit laude şi... premiul „Celui mai tînăr concurent". Timp de trei săptămîni, fericiţii cîştigători se vor odihni în tabăra organizată pentru ei şi pentru lotul de juniori — de către federaţia de tenis — la Tg. Mureş.

(După o corespondenţă primită de la Dan Liviu — Tg. Mureş)

Spectatorul de la ora 20,25

Filmul campionatului mondial de fotbal a rulat pînă la jumătate. Aşa zic optimiştii fiindcă alţii sînt de părere că a cam şi trecut un pic... Şi de văzut ce-am văzut ?

Cam puţine goluri din acţiune care să facă apărarea şi... galeriile mat. În schimb, de azi încolo, oricine are de tras o lovitură de la 18 m are umbra lui Pele şi Garincha alături. E treaba lui dacă-i va cere sfatul ori... se va speria de ea. Cei doi aşi ai Braziliei au debutat poate altfel de cum se aştepta lumea, dar cu atît mai uimitor. Pele n-are numai şut puternic şi detentă, ci şi o precizie formidabilă, iar Garincha nu-i doar o irezistibilă extremă, ci şi un realizator perfect.

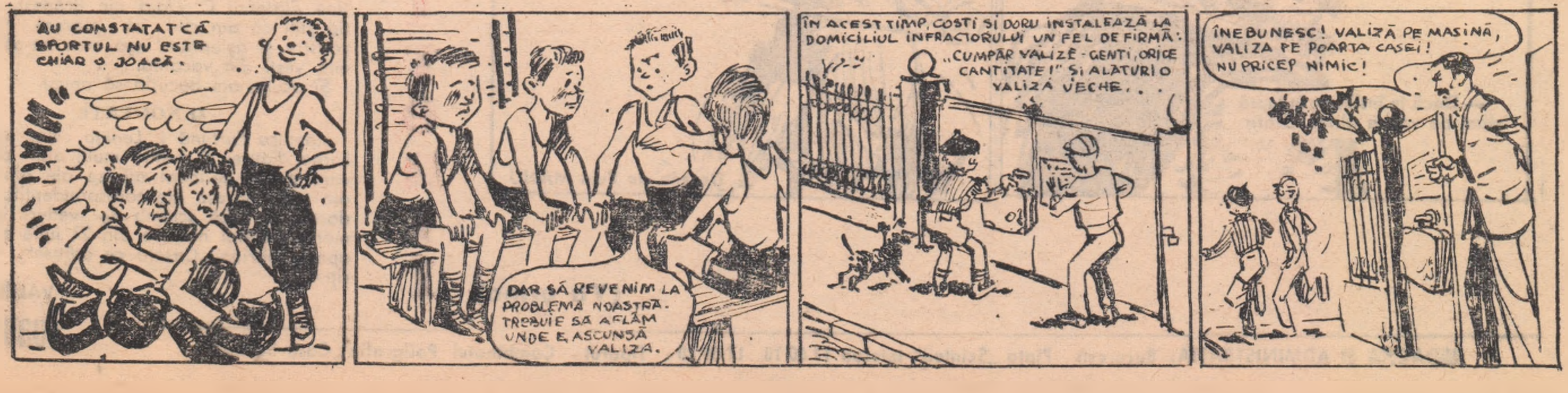
Portughezii se treziră favoriţi fără să uimească tribunele prea mult, acumulînd gospodăreşte puncte şi goluri. Eusebio însă în cîteva „recitaluri" ne-a arătat că încă mai aleargă „suta" sub „zece" şi că şutul e la fel de puternic ca cel apărat de... Dan Coe acum un an la Lisabona. Ungurii după un meci ghinionist cu portughezii au făcut harcea-parcea plasa lui Gilmar — „imbatabilul", mai ales Farcaş prin golul din volé. Aşa goluri parcă mai vin de la „mondiale", că din greşelile lui Carvahlo... marchează şi Giorgică din Giuleşti. Tenacii bulgari după o partidă bună cu Brazilia şi una mai puţin bună cu Portugalia ne vor prezenta — poate — în sfîrşit pe Asparuhov în ultimul meci. Să vină sferturile de finală şi semifinalele să vedem la lucru şi echipele din alte serii.

Cît despre finală... să asteptăm !

Ilie TRAIAN

— Faceţi linişte Trage Pele „18 m".

(Va urma)

ALBUM CINEMATOGRAFIC

ROGER MOORE

Cine dintre voi n-ar renunța, fie chiar și la o porție dublă de înghețată, ca să se afle la timp în fața televizorului, atunci cînd se transmite emisiunea „Sfîntul"? Dar drumul spre film al lui Roger Moore a fost anevoios, deși încă din copilărie își visa să lucreze măcar... în domeniul desenelor animate. A urmat o școală de arte și a devenit caricaturist, la un ziar. Își dorea să studieze Academia de artă dramatică, însă o vreme s-a văzut silit să pozeze pentru fotografii publicitare cu pastă de dinți. Întîile roluri obținute au fost mai mult de figurație... A devenit apoi interpretul preferat din „Sfîntul", dobîndindu-și o binemeritată popularitate și în alte seriale cu eroi celebri ca „Ivanhoe" (închipuiți-vă, în 117 episoade), „Maverick", „Alaska".

ALAIN DELON

Interpretul principal din filmul „Laleaua neagră" s-a născut la 8 noiembrie 1935, la Sceaux, pe Sena. Este căsătorit și are un fiu, Tony (care în curînd va merge la grădiniță). Sportiv pasionat, Alain Delon practică schiul nautic, tenisul, călăria, golful, voleiul, dar preferă șahul. Singura ambiție pe care și-o recunoaște este să-și realizeze totdeauna rolurile foarte bine și să joace numai în filme excelente. Iată de ce își dăruiește mare parte din timp studiului. Perseverența lui a fost răsplătită cu peste zece premii... și, desigur, cu admirația noastră, a tuturora.

DE VORBĂ CU CITITORII

De data aceasta, dragii mei, o vom sărbători împreună pe prietena noastră, *Sabie Mariana din Cîmpulung Moldovenesc, regiunea Suceava.* De ce? vă veți întreba voi. Pentru că azi, Mariana a trimis redacției cea de a 150-a scrisoare!

150 DE SCRISORI

...trimise în aproape trei ani de zile reprezintă o muncă deosebit de frumoasă, încununată cu bucuria publicării multor scrisori și vești din unitatea, din școala ei.

Cu această ocazie, primește, dragă Mariana, urările noastre de bine și sănătate, de succese pe mai departe în activitatea ta de corespondentă a redacției.

Curînd va sosi pe adresa ta și un premiu din partea noastră.

Trei fetițe mă roagă să transmit un scurt mesaj tuturor celor care le-au scris. Așa că încep:

CĂTRE PRIETENII GABRIELEI, STELUȚEI ȘI LENUȚEI!

Vă răspund în locul pionierilor: *Mitrache Gabriela* — Lădești Horezu; *Predatu Steluța* Băilești și *Avasilcăi Lenuța* din Vaslui. În urma publicării unei poezii semnate de Gabriela și a apariției fotografiilor celorlalte două pioniere, pe adresa lor au sosit sute și sute de scrisori. Nu toți cei care le-ați scris ați primit și răspuns. Știți și voi că nu e posibil. Iată, de ce vă transmit eu mulțumirile lor o dată cu urarea: vacanță plăcută!

BINE AȚI VENIT!

Bine ați venit în rîndurile corespondenților noștri! Vă primim cu bucurie pe tine *Dumitru S. Maria* din Sătuc, Făurei și pe tine *Zlătescu C. Lidia* din Brănești, Lehliu. Să știți că am citit cu plăcere rîndurile voastre și așteptăm, așa cum ne-ați promis, vești din vacanță.

Și acum, am bucuria să anunț

O NOUTATE

...pentru *Furtună I. Lenuța* din comuna Largu, Făurei și pentru mulți alți prieteni, care ne-au solicitat adrese ale pionierilor din țară, adrese ale corespondenților, care doresc să facă schimb de vederi. În numărul gazetei noastre din 27 iulie a. c. va apare rubrica „Caseta cu adrese". Urmăriți-o!

VALENTIN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București. Piața „Scînteii" telefon 17 60 10 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361